

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ชมพูเพชร

ทะเบียนเลขที่ สข 53100034

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครอง
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ชมพูเพชร คำขอเลขที่ 51100048
ทะเบียนเลขที่ สข 53100034 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 17 เมษายน 2551

ประกาศ ณ วันที่ เมษายน พ.ศ. 2553

(นางบิ่งฉมา อนุสนธิ)

อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

คำขอนี้มีผลตั้งแต่วันที่ขึ้นคำขอขึ้นทะเบียน 17 เมษายน 2551

30 ก.ย. 2556

ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ชมพูเพชร

(1) เลขที่คำขอ	51100054	ทะเบียนเลขที่	สข 53100034
(2) วันที่ยื่นคำขอ	17 เมษายน 2551	วันที่ขึ้นทะเบียน	17 เมษายน 2551
(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน	จังหวัดเพชรบุรี ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี		
(4) รายการสินค้า	ชมพู		

(5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ชมพูเพชร (Phet Rose Apple) หมายถึง ชมพูพันธุ์เพชรสายรุ้ง ซึ่งปลูกในอำเภอเมืองเพชรบุรี ท่ายาง บ้านลาด และบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์ชมพู : พันธุ์เพชรสายรุ้ง

(2) ลักษณะทางกายภาพ

ผล รูปทรงผลคล้ายระฆังคว่ำ ตรงกลางผลป่องเล็กน้อย ผลแก่จัดมีเส้นสีแดงและเส้นสีเขียว
เนื้อ เนื้อภายในสีขาว แข็งกรอบ รสชาติหวาน
เมล็ด มักจะพบมีเมล็ดประมาณ 1-3 เม็ด ใน 1 ผล

(3) ลักษณะทางเคมี

มีความหวานอยู่ระหว่าง 11-15 ° brix

กระบวนการผลิต

การปลูก

(1) ปลูกได้ตลอดปี

(2) การเตรียมพื้นที่ปลูก มีการขุดหลุมปลูก โดยเว้นระยะห่างระหว่างต้นตามความเหมาะสม

(3) ปลูกโดยใช้กิ่งพันธุ์ วางกลบหลุม แล้วกดดินให้แน่น รดน้ำให้ชุ่ม ใช้ไม้ปักเป็นหลักผูกกิ่งชมพู

เพื่อป้องกันลมโยกในระยะแรก และควรพรางแสงเพื่อป้องกันต้นเหี่ยวเฉาด้วย

การดูแลรักษา

(1) การให้น้ำ มีการให้น้ำตามความเหมาะสมโดยพิจารณาจากการอุ้มน้ำของดิน และตามระยะการเติบโตของต้นชมพู คือ ระยะปลูกใหม่ ระยะก่อนให้ผล และระยะให้ผล รวมทั้งงดการให้น้ำตามความเหมาะสมในช่วงก่อนเก็บผล

(2) การให้ปุ๋ย ให้ปุ๋ยตามความจำเป็นและในระยะเวลาที่เหมาะสม

(3) การตั้งนั่งร้าน การห่อผล และการตัดแต่งกิ่ง ดำเนินการตามความจำเป็นด้วยวิธีที่เหมาะสม

การเก็บเกี่ยว

เก็บเกี่ยวผลชมพูที่มีการห่อผลไว้ โดยหลังจากห่อผลชมพูแล้วประมาณ 15-25 วัน ขึ้นอยู่กับฤดูกาล ขณะเก็บเกี่ยว โดยเลือกเก็บเฉพาะผลชมพูที่แก่จัดสังเกตจากผลที่มีเส้นสีแดง และเส้นสีเขียว ระยะเวลาเฉลี่ยที่เก็บผลได้นับจากออกดอกประมาณสองเดือน และปกติจะออกดอกปีละ 3 – 6 ครั้ง

การบรรจุหีบห่อ

รายละเอียดบนฉลากสินค้าให้ประกอบด้วยคำว่า “ ชมพูเพชร ” และ/หรือ “ PHET ROSE APPLE ”

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ปัจจัยทางธรรมชาติและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เป็นสิ่งจำเป็นในการผลิตและมีผลต่อคุณภาพของชมพูเพชร
ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดเพชรบุรีมีลักษณะ พื้นที่เป็นภูเขาและที่ราบสูงอยู่ทางด้านตะวันตกติดกับสหภาพพม่า พื้นที่จะค่อยๆ
ลาดต่ำลงมาทางด้านตะวันออกซึ่งเป็นบริเวณที่เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำปราณบุรี เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำ
อยู่บริเวณตอนกลางของจังหวัด ซึ่งอุดมสมบูรณ์ที่สุด มีแม่น้ำเพชรบุรีไหลผ่าน มีเขื่อนแก่งกระจานและเขื่อนเพชรบุรี
ลักษณะของดิน เป็นดินเหนียว ถึงร่วนปนกรวดปนทราย ดินมีความอุดมสมบูรณ์และระบายน้ำได้ดี ดินมีความเหมาะสม
ในการปลูกชมพู่มาก เนื่องจากเป็นดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำใหม่ หรือเกิดจากตะกอนที่มีน้ำในลำคลองพัด
พามาทับถมทุก ๆ ปี พบได้บริเวณสองฝั่งแม่น้ำเพชรบุรี สภาพอากาศอบอุ่นตลอดปี

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดเพชรบุรี เป็นแหล่งปลูกชมพูพันธุ์เพชรสายรุ้งที่มีชื่อเสียงมานาน ชมพูเพชรสายรุ้งปลูกในเพชรบุรีครั้งแรก
เมื่อปี พ.ศ. 2375 ปลูกที่ข้างบันไดทางขึ้นวัดศาลาเขื่อน ได้มาจากพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทาน
ให้มาพร้อมกับห้องครัวที่สร้างด้วยไม้สัก และเรือมาศ 4 แจว จำนวน 1 ลำ เพื่อใช้สำหรับบรรทุกวัสดุในการทำกุฎี
ซึ่งเป็นต้นชมพูที่ปลูกอยู่ที่วังประทับ จึงเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคมาก เนื่องจากชมพูพันธุ์เพชรสายรุ้งที่ปลูกในจังหวัด
เพชรบุรี มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว คือ ผิวเรียบสีเขียวย่อมน้ำ รูปทรงผลคล้ายระฆังคว่ำ ตรงกลางป่องเล็กน้อย ผลแก่จัด
จะมีเส้นสีแดงและเส้นสีเขียว เนื้อภายในสีขาว แข็งกรอบ รสชาติหวาน เมื่อผนวกเข้ากับภูมิปัญญาและการดูแลเอาใจ
ใส่ของเกษตรกรที่เชี่ยวชาญ จึงเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคมาก และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป จนคนทั่วไปเรียก
ชมพูที่มาจากจังหวัดเพชรบุรีว่า **ชมพูเพชร** ตามชื่อแหล่งปลูก ชมพูเพชรเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรี

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การปลูกชมพูเพชร อยู่ในเขตพื้นที่ทั้ง 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอบ้านลาด
อำเภอท่ายาง อำเภอบ้านแหลม อำเภอเขาย้อย อำเภอชะอำ อำเภอหนองหญ้าปล้อง และอำเภอแก่งกระจาน จังหวัด
เพชรบุรี รายละเอียดตามแผนที่

(8) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิต ในระดับผู้ผลิต และระดับจังหวัด
- (2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกเกษตรกรผู้เพาะปลูก และผู้ประกอบการที่ประสงค์จะขอใช้
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ชมพูเพชร
- (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
ชมพูเพชร

(9) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(1) ชมพูเพชรต้องมีการปลูกในเขตพื้นที่ทั้ง 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอบ้านลาด อำเภอ
ท่ายาง อำเภอบ้านแหลม อำเภอเขาย้อย อำเภอชะอำ อำเภอหนองหญ้าปล้อง และอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
ตามกระบวนการผลิตข้างต้น

(2) กระบวนการผลิตจะต้องได้ผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือมีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ปลูกชมพูเพชร
รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

